

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget sigter på at fremme aktiviteter, der kan medvirke til at realisere de mål, som er sat i regeringens energihandlingsplan Energi 21 om at nedbringe energisektorens belastning af miljøet og fremme en bæredygtig udvikling.

Efter lovforslaget vil varmforsyningslovens »hvile-i-sig-selv«-princip for de af loven omfattede ydelser som hovedregel blive bevaret, således at der fortsat kun kan indregnes de nødvendige omkostninger i prisen for ydelsen. For at fremme udbygningen med biogas- og biomassebaserede anlæg, solvarmeanlæg, geotermiske anlæg og udnyttelsen af industriel overskudsvarme foreslås imidlertid, at der åbnes mulighed for, at producenter på disse områder kan opnå en for tjeneste. Det sikres samtidig, at varmemeforbrugere ikke påføres urimelige priser.

Liberaliseringen af energisektoren vil med introduktionen af konkurrence i elsektoren og naturgassektoren naturligt medføre incitamenter for producenter til effektiviseringer og reduktioner af omkostningerne ved driften af deres anlæg. I varmesektoren indføres imidlertid ikke konkurrence. Det skyldes, at varmforsyningsnettet de fleste steder i landet ikke udgøres af et fysisk sammenhængende net, at brændselsanvendelsen er fastlagt ud fra overordnede energipolitiske retningslinier, og at det miljømæssigt vil være uacceptabelt, at mere forurenende brændsler kunne komme til at udkonkurrere mindre forurenende brændsler.

Med lovforslaget vil der blive introduceret krav til anlæggene med henblik på at sikre udviklingen af en mere omkostningseffektiv drift. Det vil ske ved krav om effektivisering på de enkelte anlæg i form af rammer for disse anlægs indtægter og dermed rammer for, hvor meget der kan opkræves hos varmemeforbrugere for anlæggenes ydelser. Denne indtægtsrammeregulering vil dog ikke omfatte produktionsaktiviteten, herunder varmeproduktionen, på affaldsforbrændingsanlæg.

Lovforslaget fastholder målsætningerne om en stadig mere energieffektiv og miljøvenlig varmforsyning. Hvor der i den hidtidige varmeplanlægning især har været fokus på omstilling til kraftvarme og omlægning til mere miljøvenlige brændsler, lægges der med lovforslaget op til en øget indsats for at fremme energieffektiviseringer og -besparelser. Efter lovforslaget vil anlæggene kunne pålægges at iværksætte en række aktiviteter med dette formål.

Med ændringen af varmforsyningsloven i 1990 bortfaldt varmforsyningslovens særlige planlægningsbestemmelser, hvorefter gennemførelsen af nye varmforsyningsprojekter var bundet til en forudgående vedtagelse af særskilte kommunale eller regionale varmeplaner og tillæg hertil. I løbet af 1990'erne er den store kraftvarmeomstilling næsten blevet gennemført, og det åbner nu mulighed for en yderligere forenkling og decentralisering af behandlingen af varmforsyningsprojekterne. I forbindelse med udmøntningen af lovforslaget vil det blive fastlagt, at en kommune i hovedreglen ikke længere skal indhente Energistyrelsens bemærkninger eller samtykke til et projekt før kommunens godkendelse.

Et hovedformål med lovforslaget er at sikre varmemeforbrugernes interesser både med hensyn til pris og kvalitet af de ydelser, de modtager fra anlæggene, og i forbindelse med myndighedsbehandlingen på varmeområdet. Der bliver med lovforslaget lagt op til at sikre en mere hensigtsmæssig klagesagsbehandling, idet afgørelse af klagesager foreslås henlagt til Energiklagenævnet. Desuden gives der med lovforslaget mulighed for, at nye varmekunder kan tilbydes vilkår, der afspejler det positive bidrag, som deres tilslutning giver til anlæggets økonomi, og at der i visse tilfælde kan ske økonomiske lempelser for borgere, der bliver pålagt tilslutningspligt til kollektive varmforsyningsanlæg.

Lovforslaget fremsættes parallelt med forslag til en ny lov om naturgasforsyning, L 239. Der foreslås en række konsekvensændringer i lov om varmforsyning som følge af, at særligt prisreguleringen på naturgas-